

ДИЛЪН ТОМАС
ЗА ЗЛА ЧЕСТ НА ЕДНА
ПЕЧАЛНА СМЪРТ

Превод от английски: Александър Шурбанов, 1992

chitanka.info

За зла чест на една печална смърт
и очакване с непламнал още феникс
под кладата на всички мои грехове и дни
и на жената, в сянката обвита,
светоизваяна и чувствена сред вихър
от мъртви, посветен завинаги на себе си,
дори преди кавгата на целувката да дойде
върху уста от глина, върху чело,
със жар жигосано, та да я свърже
за постоянно, нито с ветрите на любовта
отнесените тронове и хор
на зимния метох от ордена на сладострастието
изпод живота ми, който жадува съблазнител
сред слънчевите удари на лятото,

в любов върху морето от вина
честитото ми свято тяло,
под облака о любовта притиснато с целувка,
е смляно и изрязано насред
залязващия ден, в мрака на лудостта ни
по неподвижната звезда сред ордена на живите,
но тъй блажено в тая славна рат на всяка твоя
педя и поглед, че самата рана
е бог и празненството на душите
се чества там ведно с причастие между слънца.
Аз няма никога да песнопя
за святост в сянка, докато наустника разгръщам
на твоята плът, на птицата под мен не ще
изшъткам
сами са двамата, живеещи в смъртта.

Пред мен е тигръвът разплакан
сред тази андрогинна тъмнина,
към гибел крачи пъстрото му лунногриво племе,
катъри, бременни със минотаври,

*и птичечовка, мътеща сред млякото на птици.
Пред мене е светицата, изваяна в одежда
от сенки, символ на копнеж оттатък моя час
и грях, чатал огромен и гигантска
въздържаност. Пред мен е незапаленият феникс,
небесен глашатай, стрела на порива сега
и отрицание на всички острови.
Всяка любов, освен към единението в цвят
на жива плът, е неестествена или безсмъртна
и клетите ѝ дъщери са гробът.*

*Честитата ми участ, любовта
учи, без да говори никому,
че устремът на феникса към свода и копнежът
подир смъртта към ваяния ти метох
пропадат, ако не призная твойта благодат
и тръгна през прохладата на смъртната градина
с безсмъртието редом с мене като звезденец.
Това научих от езика роден
на твоите превеждащи очи, звездите млади,
литнали към начало като младенеца.
За зла чест трябва тя да се смири
и птицата да спре сред полет. О, любов, крепи ме!
В теб всяка педя, всеки поглед бликват битието
и синовете ти са живата земя.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.